

توضیحی پیرامون مبارزات پان ایرانیستها برابر توطئه ی بین المللی تجزیه بحرین

این مبارزات نمونه ای از مقاومت ملی برای دفاع از حق حاکمیت ملت ایران است

هم میهنان :

همانگونه که پیش از سه دهه مبارزات پان ایرانیست ها دلالت دارد ، حزب پان ایرانیست و نیز دیگر گروهها و مبارزان آرمانخواهی که بر اساس درک موجودیت تاریخی و اجتماعی ملت ایران ، با همه ی کلیت و جامعیت ارضی ، سیاسی و فرهنگی آن ، مبارزات خود را پهنه ی پیکارهای سیاسی و اجتماعی دنبال نموده اند ، همواره سرسخت و آشتی ناپذیر ، با هرگونه سیاست و روش استعمارگران رنگارنگ و هیئت های خائن حاکمه وقت و دیگر توطئه گران ضد ملی ، نبردی پیگیر را دنبال نموده اند .

پان ایرانیست ها ، نه تنها با هرگونه توطئه های ضد ملی ، در هر شرائط و از سوی هر مقام و قدرت داخلی و خارجی که بوده است ، مبارزه ای صریح ، آشکار و قاطع داشته اند ، بلکه آنها با اتکاء بر بینش ملی و با الهام از تاریخ پر فراز و نشیب میهن ما ، حقوق غارت شده ملت ایران را دریافتند و از زیر پرده های فراموشی که جز دسیسه های استعمارگران و دشمنان ملت ایران و همگامی نظامات فاسد و خائن حاکمه ، با آنها ، چیز دیگری پیش نبود . حقایق را بیرون کشیدند ، موجودیت ملت ایران را در موضع و جایگاه تاریخی و اجتماعی آن ارائه نمودند و بالاخره همه ی حقوق غارت شده ملت ایران را در هر شرائطی بر همگان آشکار ساختند .

براساس چنین مبارزات و با اتکاء بر چنین روش ملی و با شناخت ملت ایران در موضع بحق تاریخی و اجتماعی آن بود که طرح مسئله بحرین بعنوان نمونه ای ملموس از توطئه های بیگانگان و نظامات فاسد حاکمه برای تجزیه بخش از سرزمین ایرانیان مطرح گردید .

حزب پان ایرانیست ، طی سالهای متمادی مبارزات خود ، همیشه بر ضرورت استیفای حقوق ملت ایران در مورد جزایر بحرین ، اتکاء خاص داشت . هیچیک از مراحل مبارزاتی پان ایرانیست ها نبود که بر دفاع از حق حاکمیت ملت ایران بر مجمع الجزایر بحرین کوشش و تأکیدی قاطع در آن ملحوظ نشده باشد .

در فروردین ماه 1349 که توطئه ی تجزیه ی بحرین از سوی همه ی سیاستهای استعمارگر و امپریالیست با همگامی و همکاری شاه سابق ، دولت خائن وقت و بطور کلی با همکاری نظام فاسد ، خودکامه و غارتگر ، در دست اجرا قرار گرفت ، حزب پان ایرانیست و گروه پارلمانی پان ایرانیست ، با وجود تأکید خاصی که نظام ستمگر و غارتگر حاکمه بر جدائی بحرین داشت ، به انجام رسالت و وظیفه ی ملی خود مبادرت نمود .

در راه اجرای این وظیفه ی ملی ، مبارز دیر گام ، محسن پزشکپور ، با وجود مخاطرات و کارشکنی ها و تهدیدات و دیگر اقدامات نظام فاسد و خائن حاکمه که همگان بر آن آگاه اند ، در یکصد و هشتاد و دومین جلسه مجلس دوره بیست و دوم که برنامه خائنانه دولت وقت برای جدائی و تجزیه بحرین مطرح گردید ، به بیان نظرات حزب پان ایرانیست که نظر هر ایرانی میهن دوست و ضد استعمار میباشد ، مبادرت نمود و در پایان این نطق تاریخی و فراموشی نشدنی ، دولت هویدا را استیضاح نمود .

اکنون پس از بیان این مقدمه و پیش از بیان نکاتی دیگر ، از آنچه که بر حزب پان ایرانیست ، پان ایرانیستها و بسیار دیگر از مبارزان شجاع و میهن خواه گذشت ، باین نکته اشارت میگردد که متأسفانه آقای دکتر صادق طباطبائی معاون سیاسی وزارت کشور ، در تاریخ ششم فروردین ماه جاری ، ضمن بیان مطالبی پیرامون رفراندوم ، مقاومت تعدادی معدود از نمایندگان بیدار دل مجلس بیست و دوم ا که بحکم درک وظیفه ملی برابر توطئه تجزیه بحرین ایستادگی نمودند و وظیفه مهم میهن خود را انجام دادند ، بعنوان نمونه ای از طرز

کار غیر مستقل مجلسین درادوار گذشته یاد نمودند ؟ !

برای ما و برای هر ایرانی میهن دوست و ضد استعمار ، جای تاسف بسیار است که چگونه و چرا ایشان ، یکی از بارزترین نمونه های مقاومت و پایداری گروهی از فرزندان این سرزمین نسبت به مسلم ترین حقوق تاریخی و سیاسی و بالاخره حاکمیت ملت ایران بر بخشی از میهن بزرگ ایرانیان را اینگونه توجیه مینمایند ؟ آنهم با بیان مطالبی خلاف واقع و دقیقا معارض با آنچه که در آن شرائط و هنگامه ی سخت گذشت .

حزب پان ایرانیست ، پس از سخنرانی رادیو تلویزیونی آقای دکتر طباطبائی که بعدا متن آن در روزنامه اطلاعات نیز درج گردید ، مصمم به بیان این توجیحات بود ، اما از آنجا که اقدام مهم و تاریخی فراندوم در پیش بود و حفظ یکپارچگی هر چه بیشتر مردم در انجام این برنامه مهم و خطیر ملی ، سخت احساس میشد ، از طرح موضوع در آن هنگام خود داری نمود و اینک که کار همه بررسی به پایان رسیده است به انتشار این اعلامیه برای آگاهی بیشتر هم میهنان و ثبت حقایق در تاریخ مبارزات میهنی ملت ایران ، مبادرت میگردد :

آقای طباطبائی ، این بی توجهی و بی انصافی خود نسبت بیکی از مهمترین حرکتها و مقاومتهای گروه قلیلی از نمایندگان پارلمان سابق ایران در خصوص یکی از اساسی ترین حقوق تاریخی ملت ایران را با بیان چنین جملاتی توجیه مینماید .

«..... بخاطر دارم در یکی دو دوره قانون گذاری قبل که مسئله بحرین و جدا سازی آن از کشور ، در مجلس شورایی مطرح بود ، بر طبق نمایش صحنه ، یکی از نمایندگان وابسته به گروهی که از بحرین بعنوان جزئی از خاک ایران دم میزد ، پشت میکروفن رفت و مشغول داد سخن بود که در میان جوش و خروش این نماینده ناگهان یادداشتی جلوی چشمش گذاشتند که در آن نوشته بود : « فرمودند ، خفه شوید ، کافی است » ؟ !

سپس در متن سخنان ایشان که عینا در روزنامه اطلاعات درج گردیده ، داخل پرانتز چنین آمده است .
(این داستا ن مربوط به نطق فضل الله صدر از گروه پان ایرانیست در مجلس 22 بود) ؟ !
ما نمیدانیم آقای طباطبائی که در مقام معاونت سیاسی وزارت کشور نسبت بیکی از مهمترین وقایع سیاسی ملت و کشور ما ، این چنین برخلاف واقع سخن میگوید در آن زمان کجا بود و این آگاهی سرا پا مخدوش را از کجا آورده است ؟

بهر حال جای شگفتی است که سخنانی این چنین بدور از واقع و با بی انصافی هر چه بیشتر از طرف کسی بیان شود که هرچه هست ، اکنون در سمت معاونت سیاسی وزارت کشور دولت موقت انقلاب اسلامی ایران قرار دارد ، آنهم بیان سخنانی با اتکاء به خاطراتی که مطلقا با واقعیات و اسناد موجود وفق نمیدهد و با آن تعارض کامل دارد ، زیرا :

1- اصولا دکتر فضل الله صدر نه تنها در مورد بحرین چه از سوی گروه پارلمانی پان ایرانیست و چه شخصا بدلا لت صورت جلسات هیچگونه مطلبی در آن هنگام در جلسات مجلس بیان نداشت ، بلکه پس از طرح گزارش دولت وقت در مورد مسئله ی بحرین و رای موافقی که نامبرده بر خلاف استراتژی و روش حزب و گروه پارلمانی پان ایرانیست ، بنفع گزارش مزبور داد ، در عصر همان روز بدستور رهبر حزب از حزب و گروه پارلمانی پان ایرانیست اخراج گردید .

2- با وجود چنان شرائط اختناق آمیز وتوام با مخاطراتی که شخص آقای طباطبائی در سخنان خود به شمه ای از آن اشاره نمود و با وجود آنکه تمام سیاستهای قهار استعمارگر ، از شوروی گرفته تا آمریکا و انگلیس و دیگر سیاستهای خارجی و منطقه ای و حتی ارگانهای وقت سازمان ملل ، بیک توطئه مشترک برای تجزیه بحرین مبادرت نموده بودند - با آنکه در داخل کشور توطئه مشترک شاه سابق و دولت وقت و سکوت بسیاری از احزاب آشکار و غیر آشکار ، در این مورد فضای ایران را در خصوص دفاع از این مهمترین حق تاریکی و سیاسی ملت ایران مسموم ، خطرناک و کشنده نموده بود ، و با آنکه تنها یک جناح از سازمانهای سیاسی « اپوزیسیون » وقت که فعالیت آشکار نداشت ، یعنی حزب ملت ایران ، با صدور اعلامیه و انجام مبارزاتی این حرکت افتخار

آمیز تاریخی و ملی را یاری و یآوری نمود ، حزب پان ایرانیست ، بنا بوظیفه و رسالت ملی خود ، تصمیم به مقابله با توطئه شوم جدا سازی بحرین گرفت و آشکار با قاطعیت هر چه بیشتر برابر سیاست ضد ملی صریح شاه سابق و دولت وقت و سیاستهای استعماری و بیگانه و نظامات فاسد حاکمه به مقابله برخاست .

اکنون ، در اینجا فرصت و موقع آن نیست که به بیان یکایک حواشی این مبارزه افتخار آمیز و خطیر بپردازیم اما بهر حال ، نخستین عکس العمل صریح و قاطع حزب پان ایرانیست و گروه پارلمانی پان ایرانیست ، ایراد بیاناتی از طرف رهبر حزب پان ایرانیست در جلسه 182 دوره بیست و دوم مجلس شورا بود که گزارش خائنانه دولت وقت برای جدا سازی بحرین مطرح گردید .

3- برخلاف آنچه آقای طباطبائی بعنوان خاطرات خود از این نطق نهم و تاریخی بیان داشته است ! نه تنها کسی را یاری آن نبود که یادداشتی به رهبر حزب پان ایرانیست بفرستد و متذکر شود که « کافی است » بلکه نامبرده پس از بر شمردن دلایل قاطع حاکمیت و مالکیت ملت ایران نسبت به جزائر بحرین ، دولت هویدا را از سوی گروه پارلمانی پان ایرانیست استیضاح نمود . این استیضاح نه تنها ناظر بیکی از مهمترین و گذشت ناپذیر ترین حقوق سیاسی و تاریخی ملت ایران بود ، بلکه پس از سالها اختناق ، برای نخستین بار دولت در مجلس ایران استیضاح گردید .

4- پس از انجام این استیضاح بود که یورش آشکار و همه جانبه نظام جبار و خائن حاکمه علیه حزب پان ایرانیست ، بویژه علیه رهبری حزب آغاز گردید که شمه ای از آن چنین است: شماره ویژه روزنامه « خاک و خون » را که قرار بود متن سخنان رهبر حزب و نیز متن استیضاح از دولت در آن درج گردد ، زیر چاپ توقیف نمودند ، و گروهی از کارکنان «خاک و خون» را بزندان کشیدند ، که این توقیف غیر قانونی همچنان ادامه یافت .

انجمن های شهر را در شهرهایی که اکثریت اعضای آن از پان ایرانیست ها بودند بدون هیچگونه مجوز قانونی منحل نمودند ، از جمله در خرمشهر ، پیرانشهر ، شوشتر و مناطق دیگر. توطئه ی وسیعی را برای تغییر رهبری حزب به حمایت از دکتر فضل الله صدر که با رای موافق خود در دام هیات حاکمه قرار گرفته بود ، دنبال نمودند . از جمله اینکه ، مسئولان و کوشندگان حزبی را در مرکز شهرستانها وسیله ی مقامات انتظامی و اداری ، برای رضایت دادن به تغییر رهبری حزب ، تحت شدید ترین تضيیقات قرار دادند ، ولی این مبارزان بیدار دل و شجاع همچنان در سنگر دفاع از پان ایرانیسم و رهبری قاطع حزب باقی ماندند .

مقاومت سرسختانه مسئولان و سازمانهای حزبی برابر همه ی اقدامات ، تهدیدات و تضيیقات نظام جبار حاکمه ، سبب گردید که به یورش وسیع علیه تمامی سازمانها و شعب حزب اقدام نمایند . در نتیجه باشگاه های حزبی را در مناطق گوناگون کشور با استفاده از نیروهای انتظامی بحال تعطیل در آوردند و تابلوهای حزبی و شوراها وابسته به حزب را وسیله قوای انتظامی در سرتاسر کشور برداشتند .

باشگاه مرکزی حزب بعنوان محل مسکونی نمایندگان پان ایرانیست درمجلس شورا اعلام گردید و در نتیجه با بهره گیری از مصونیت پارلمانی ، کوششهای تشکیلاتی حزب از همان محل رهبری شد .

با وجود آنکه باشگاه مرکزی حزب ، همانگونه که گفته شد بعنوان محل مسکونی نمایندگان پان ایرانیست اعلام شده بود ، کنگره ششم حزب که در روز سوم اردیبهشت ماه 1350 در همان محل برگزار گردید ، بمدت 48 ساعت بدستور دولت خود کامه وقت ، از طرف گارد شهربانی به محاصره ی نظامی در آمد .

محاصره کنندگان آب و برق محل را قطع کردند و از تامین مواد غذایی برای نمایندگان حزبی حاضر در محل جلوگیری بعمل آوردند . در خارج از محل کنگره در کوچه ها و خیابانهای اطراف به نمایندگان سازمانهای حزبی که موفق به ورود به محل کنگره نشده بودند، یورش بردند ، که پس از سالها خیابانهای مرکزی تهران ناظر شدید ترین زد و خورد میان مبارزان سیاسی با نیروهای مهاجم پلیس بود . در این حوادث تعدادی از پان

ایرانیستها مجروح شدند و گروه زیادی به قید بازداشت در آمدند .

با وجود همه ی این اقدامات نظام ستمگر و خائن حاکمه که هدفی جز تغییر رهبری حزب بدلیل دفاع از حق حاکمیت ملت ایران بر بحرین ، نداشت ، نمایندگان حاضر در کنگره که در محاصره ی پلیس قرار داشتند ، پس از ایراد نطق تاریخی رهبر حزب ، سیاست حزب را در مورد بحرین و رهبری مجدد رهبر حزب را تأیید نمودند . بدنیاال برگزاری کنگره ششم بود که یورش دستگاههای انتظامی بر مبارزان پان ایرانیست شدت گرفت ، بطوریکه گروه بیشتری از آنها را بزدان کشیدند و نفی بلد کردند .

5- با همه ی این اوصاف و برخلاف ادعای آقای طباطبائی که بعنوان خاطرات خود از این حرکت و مقاومت پر افتخار و توأم با سرفرازی ملی ، بیان داشته است ، نه تنها گروه پارلمانی پان ایرانیست از موضع ملی و قانونی خود عقب نشینی نمود ، بلکه در آن هنگام نیز که دولت وقت گزارش خائنانه و توطئه آمیز « اوتانت » دبیر کل سازمان ملل را برای جدائی بحرین بعنوان گزارش دولت مطرح نمود ، رهبر حزب پان ایرانیست بار دیگر پشت تریبون مجلس قرار گرفت و صریح ، پرده از این توطئه ی شوم ضد ایرانی برداشت و مخالف گروه پارلمانی پان ایرانیست را با گزارش دولت اعلام نمود و در نتیجه از نمایندگان حاضر در جلسه ، تنها چهارتن نمایندگان پان ایرانیست به گزارش دولت برای جدائی بحرین رای مخالف « رای کبود » دادند !

در آن هنگام ، آنها چهارتن بیش نبودند ، اما رای آنها و سخن آنها رای و سخن ملت ایران بود و هست . آنچه بیان شد ، تنها اشاراتی بود از مبارزات حزب پان ایرانیست و نمایندگان پان ایرانیست در مجلس شورا ، در خصوص قیام و مقاومت برابر توطئه ی بین المللی و داخلی برای تجزیه بحرین ، که شاید بتوان گفت پس از حادثه ی عظیم نهضت ملی شدن نفت که از گروه اقلیت وقت مجلس نشأت گرفت ، نمونه ای بارز مقاومت و قیام گروهی از فرزندان این ملت برای دفاع از حق حاکمیت ملت ایران بر میهن بزرگ و سرفراز خود بود و هست . در دیگر پهنه ی مبارزات سیاسی و اجتماعی و بویژه نقش نمایندگان پان ایرانیست پان ایرانیست در دو دوره از پارلمن سابق که در آن حضور داشتند و بالاخره نقش نمایندگان پان ایرانیست در دفاع از حق حاکمیت ملی و مبارزه با ظلم و قانون شکنی در همین دوره بیست و چهارم منحل که سبب آغاز حرکت وسیع پارلمانی و ایجاد گروه اقلیت در کنار انقلاب عظیم ملت ایران گردید و در پایان نیز بخواست ملت ایران و رهبری انقلاب نخستین گروهی بودند که در آن شرائط سخت و با وجود تهدیدات و مخاطرات بسیار از نمایندگان اعلام استعفا نمودند ، بحث دیگری دارد که هر ایرانی آزاده و هر انسانی منصف بر آن آگاهی است .

آنچه در پایان یاد آور میشویم این است ، که جای شگفتی است ، کسی که بهر حال عضو دولتی است که رئیس آن خود کم و بیش بر مبارزات دلیرانه ، مداوم و صادقانه نمایندگان پان ایرانیست در سخت ترین شرائط اختناق آگاهی دارند - دولتی که رسالت مهم ایجاد وحدت و یگانگی همه ی نیروهای مبارز و میهن پرست را با خود دارد ، شخصی در مقام معاونت سیاسی وزارت کشور چنین دولتی بخود اجازه دهد که نسبت بیکی از پر افتخار ترین نمونه های مقاومت ملت ایران در مورد مسلم ترین حق تاریخی و سیاسی این ملت ، بطور یکجانبه از دستگاههای ارتباط جمعی متعلق باین مملکت ، چنین مطالبی را بیان دارد .

آیا اینگونه توجیحات نادرست ، سبب نخواهد شد که زحمات مبارزان ملت ما را در آن صحنه پیکار برای دفاع از حق حاکمیت ملت ایران برجزائر بحرین که پایه ها و مبانی حقوقی برای اعاده این حق غارت شده میباشد ، متزلزل و مخدوش نماید ؟ !
بیگمان نظام انقلاب عظیم ملی و مذهبی ایران ، میبایست مدافع همه ی تلاشهای فرزندان این ملت بزرگ در راه حفظ حقوق تاریخی و سیاسی و حق حاکمیت ملت ایران به معنای اعم کلمه باشد .
ما پان ایرانیستها ، مباحی به مبارزات ضد ظلم و ستم که دنبال نمودیم ، مباحی به پیش از سه دهه پیکارهای گسست ناپذیر که در راه دفاع از همه ی حقوق ملت بزرگ و وابستگان باین ملت انجام داده ایم ، مباحی بوظائفی که بحکم ایرانی بودن در طریق خواستهای ملت ایران ایفا نموده ایم ، همچنان هماهنگ با آرمانهای ملی و انقلاب عظیم ملت ایران ، راه را دنبال میکنیم .

اما ، امید چنان است که دیگر اینگونه داوربها نا پخته و نسنجیده نسبت به مبارزات و مقاومت های ملی صورت نگیرد ، زیرا هرگاه جز این باشد ، اجر مبارزات ، جانبازیها و خونهای هزاران شهیدانی که براه دفاع از حق و حقیقت بر پهنه ی خاک « ایرانزمین » ریخته شده است، محترم شمرده نخواهد شد ، و این گناهی است

پاینده ایران

12/1/1358

شورای معاونان رهبر حزب پان ایرانیست

دکتر هوشنگ طالع - مهندس پرویز ظفری - دکتر عباس روحبخش

دکتر حسن کیانزاد - ابراهیم میرانی